

Minister her kastet Ansvarret paa Finansudvalget, og jeg vilde beklage, om der nu skulde være et saa mangelfuldt Syn paa denne Sag, at man ikke mere erkender, at disse Sikringsforanstaltninger ere nødvendige.

Der er et Par andre Bemærkninger, jeg kunde ønske at gøre med Hensyn til denne Sag, og da først og fremmest i Anledning af Spørgsmaalet om Fiskerihavne. Vi vedtoge for nogle Aar siden at gennemføre Anlægget af en Fiskerihavn ved Skagen, og vi have paa vort Bord liggende Forslag om en større Udvidelse af Fiskerihavnen ved Esbjerg, Jeg nærer nogen Tvivl om Hensigtsmæssigheden af Foranstaltningen ved Skagen, mindre om Foranstaltningen ved Esbjerg. Men i begge Tilfælde er jeg i alt Fald overbevist om, at paa disse Steder er der Mulighed for at anlægge og opretholde Fiskerihavne for en meget rimelig Bekostning, og at disse Fiskerihavne her finde deres Plads paa Steder, hvorfra Fiskerne kunne drive deres Erhverv med en forholdsvis høj Grad af Tryghed. Jeg har den samme Mening med Hensyn til det, der nu er forberedt ved Indsejlingen til Limfjorden ved Thyborøn-Kanal. Ganske vist kunne Forholdene ikke blive saa gode der som paa de andre Steder, men efterhaanden som man kommer til at anvende større Fartøjer ogsaa fra dette Sted til Fiskeri i Vesterhavet, er Indsejlingen ved Thyborøn i mange Maader overordentlig hensigtsmæssig.

Det er ikke nogen afskrækkende Sum, den ærede Ordfører oplyste os om, der er anvendt paa disse Sikringsforanstaltninger, 8—9 Mill. Kr., naar man ikke alene derved har opnaaet at sikre disse meget udstrakte Kyster — og det er min fulde Overbevisning, at der er skabt en Sikring af disse Kyster, som er i høj Grad betryggende —, men tillige at faa dannet den egentlige Forhavn til en Fiskerihavn. Man vil nu med større Lethed kunne træffe de nærmere Foranstaltninger til en Fiskerihavn indenfor Indsejlingen til Limfjorden, end man nogen Sinde tidligere har kunnet. Man kan, som det ærede Medlem for Lemvig udtalte, forbedre Forholdene ved Krik og forbedre Havneforholdene ved Lemvig og derved skaffe den rette Plads, hvor Fiskerne kunne afsætte deres Fangst fra Vesterhavet. Besejlingen af Kanalen byder i overordentlig mange Tilfælde fuldkommen Tryghed. Den frembyder vel ikke fuldkommen Tryghed for mindre Fartøjer, men ogsaa her er der gjort meget ved de smaa Dampskibe, der ligge paa

Vagt derovre for at hjælpe Fiskerne, naar de ere i Fare. Vi have netop i den allersidste Tid set, at disse Dampere have været i Aktivitet for at redde Fiskere, og det er utvivlsomt, at efterhaaaden som Fiskerne komme til at benytte større Fartøjer, ville de ogsaa faa mere Gavn af den Maade, hvorpaa man har sikret Indsejlingen ved Thyborøn-Kanal.

Der er ogsaa andre Betragtninger, jeg vil tillade mig at anstille. Vi have liggende her et Andragende fra en Del Beboere ved Limfjordens Kyster, der klage over den Skade, der formentlig gøres derved, at Kanalen er aaben, hvorved der bliver saa stærk Bevægelse i Limfjorden, at det gør Skade paa Kysterne efter en stor Maalestok. Jeg tror nu, deres Fremstilling med de 300 Tdr. Land, der aarligt forsvinde, er overdreven og i ikke ringe Grad hviler paa Misforstaaelser, men hvorom alting er, nærer jeg megen Tvivl om, at det, der er disse Andrageres principale Ønske, at foretage en Lukning ved Oddesund, er en enten gennemførlig eller rigtig Foranstaltning.

Jeg tror ikke, det er en rigtig Foranstaltning, idet de Forandringer, der derved vilde ske i Limfjorden ved Afbrydelsen af den Sejlads, som nu dog finder Sted hele Fjorden igennem, og ved forskelligt andet vilde være af en saadan Karakter, at det snart vilde vise sig neppe at være en heldig Foranstaltning. Men jeg tvivler ogsaa paa, at det er en Foranstaltning, der kan gennemføres. Jeg tør ikke paastaa, at jeg er tilstrækkelig kyndig til at sige noget afgørende derom, men jeg vil ikke undlade at fremsætte mine Tvivl, og et Bevis for mine Tvivls Berettigelse mener jeg at kunne hente fra et Forslag, der ogsaa i dette Øjeblik foreligger for os, og som allerede blev rejst ved en Skrivelse til Folketingets Finansudvalg af 2. November 1904. Ved denne Skrivelse blev der fremsat Forslag om Bevilling af 121,000 Kr. til Sikringsforanstaltninger ved Halvøen Skallingen Nord for Indsejlingen til Esbjerg. Der vilde man afskære den saakaldte Hobugt fra Havet. Man vilde, som man udtrykte sig, kupere Hobugt ved at kaste en Dæmning tværs over fra Skallingen til den modsatte Side. Bevillingen, 121,000 Kr., blev given. Den er senere forhøjet først med 15,000 Kr. og senere yderligere med Smaabeløb, der ere komne til, Arbejdet blev bortliciteret, og Entreprenørerne begyndte derpaa, men under Fortsættelsen af Arbejdet viste det sig meget snart, at det var ganske uigen-